

Het sprekend prentenboek

W.F. Oostveen

bron

W.F. Oostveen, *Het sprekend prentenboek*. D. Bolle, Rotterdam ca. 1885

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/oost080spre01_01/colofon.php

© 2010 dbnl

The logo for the Digital Bibliography and Bibliography Network (dbnl). It consists of the lowercase letters 'd', 'b', and 'n' in a stylized, blue, sans-serif font, followed by the lowercase letter 'l' in a similar font. The 'd' and 'b' are connected at the top, and the 'n' and 'l' are connected at the top. The 'd' has a small hook at the bottom, and the 'b' has a small hook at the bottom. The 'n' has a small hook at the bottom, and the 'l' has a small hook at the bottom.

Gefopt.

Wie komt daar de kamer binnen?
't Lijkt zoowaar precies papa.
Maar wat is hij klein geworden!
'k Ben nog groter, is 't niet ma?
Of zou 't ook een ander zijn?
Pa is toch zoowaar niet klein.

't Is de hoed, de stok, de mantel,
't Zijn de laarzen van papa.
Maar wie of er in kan zitten,
Dat begrijp ik niet mama.
Och, mijn goede beste heer,
Zeg mij toch, wien heb ik d'eer....?

't Heertje trekt den hoed uit de oogen
En kijkt dapper in het rond.
'O!' roept zus, 't is onze Willem!
'k Dacht het waarlijk al terstond.'
Maar de guit zegt: 'Dag mama!
Dag lief kind! ik ben papa!'

Mama is jarig.

Nu is mamaatje jarig.
O jongens, wat een pret.
Wij drinken chocolade
En gaan eerst laat naar bed.
Toe, roept mij nu eens allen na:
'Hoezee, voor onze lieve ma!'

't Is nu van alle dagen
De mooiste dag van 't jaar.
't Moest alle dag zoo wezen,
Dat was een pret, zoo waar:
Dan was het feest hier, voor en na,
Ter eer van onze lieve ma!

Verstopertje spelen.

Klein Jan was weggekropen In een hoek. Waar hij deftig zat te lezen In een boek.
Niemand zag hem zitten daar, En de schalk riep: zoek mijn maar! Waar zou toch
die jongen wezen? Vroeg mama. 'k Heb al overal gekeken, Zei papa. Maar de kleine
kleuter riep Onophoudelijk: piep, piep! Maatje zocht in alle hoeken Naar den guit.
Pa zei: wat doet nu zoo'n kleuter Er toch uit? Jan riep lachend: ha, ha, ha! Kijkt eens
hier, papa, mama!

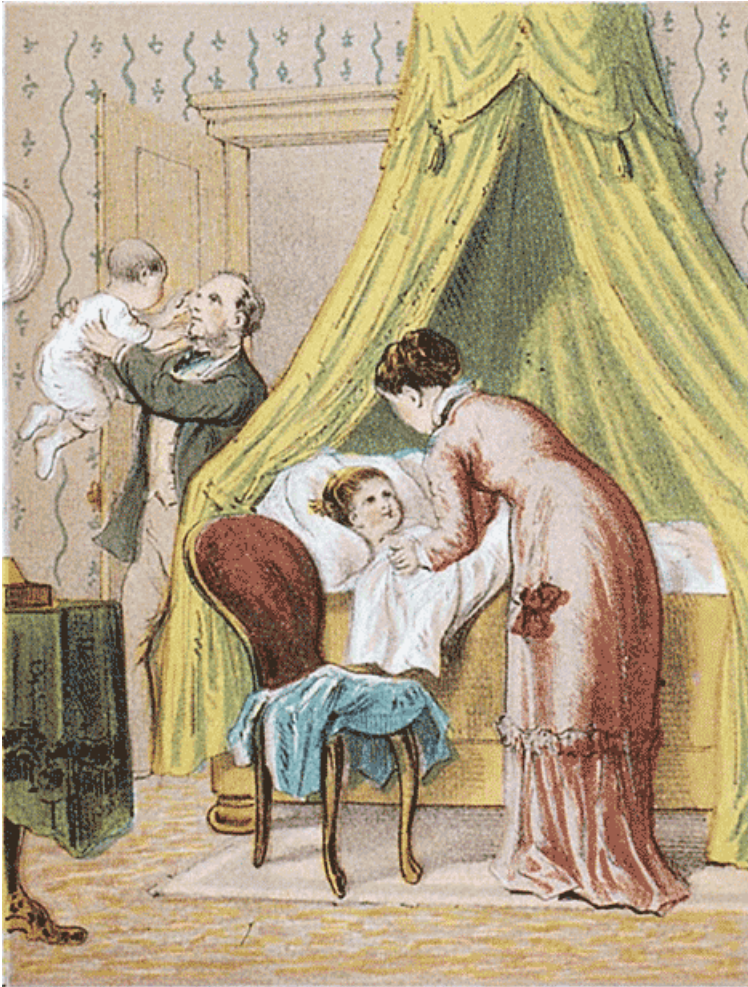
Klein broertje.

Ons allerkleinste broertje
Dat is een rechte guit.
De schalkschheid kijkt den dreumes
De gitzwarte oogjes uit.
En wat hij aardig babb'len kan!
Hij roept gestaag, de kleine man:
Tata, tata, tata, tata,
Papa, Mama! Papa, Mama!

Ons allerkleinste broertje
Is vaders hartedief.
't Is ook zoo'n aardig ventje,
Zoo vroolijk en zoo lief.
Als moe hem beide wangen streelt,
Als pa van hem een kusje steelt,
Dan kraait de kleine schalk hen na:
Papa, Mama! Papa, Mama!

Wel te rusten.

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven!
't Klokje van gehoorzaamheid,
Ventje, kom een nachtzoen geven,
Dat u ma in 't bedje leit.
Slaap zoo lekker als je kan;
Wel te rusten, kleine man!

Maatjelijf! ik ben al boven;
In een wipje ben ik klaar;
'k Slaap al; wilt u 't niet gelooven?
't Is toch heusch, daar, kijk nu maar.
Nog een kusje voor papa!
En nog één voor u, mama!